

Publieksprijs vleeskalverbedrijf Luijterink voor sociale betrokkenheid

‘Je ziet ze groeien’

“Het sociale aspect is misschien wel het belangrijkste onderdeel van de stage”, zegt Hans Luijterink. In november ontvingen hij en zijn vrouw Marloes de publieksprijs voor beste groen leerbedrijf.

Nathan heeft het naar zijn zin op het vleeskalverbedrijf van Hans Luijterink. Hij wil wel een vervolgopleiding doen

“Een hele eer,” vindt Luijterink, “en een bekroning op het werk.” Het bedrijf was volgens de jury genomineerd “omdat elke stagiair bij de familie het gevoel krijgt dat hij of zij er mag zijn. Stagiai-

res kunnen zich ontplooiën en krijgen de kans te ontdekken waar hun talenten liggen.” Een leerling is op maandagmorgen 6 januari aan het werk op het vleeskalverbedrijf: Nathan Struik volgt de niveau 2 bbl-opleiding Veehouderij bij AOC Oost in Almelo. “Misschien kan ik het in een jaar afronden, en dan ga ik naar niveau 3”, zegt hij. Hij lijkt het naar zijn zin te hebben bij Luijterink.

Niveaus

“We hadden tot voor kort twee bbl-leerlingen,” zegt Luijterink, “maar in december hebben we het contract met Jurgen, een van de leerlingen opgezegd.” Echtgenote Marloes is niet aanwezig bij het gesprek, ze is druk met administratief werk, maar Luijterink benadrukt dat begeleiding iets is wat ze samen doen. Daarom praat hij in meer-voud. “Soms vinden we dat er een grens bereikt is.” Die leerling was een lieve en sociale jongen, maar had de nodige problemen. Hij kon niet genoeg discipline opbrengen. “Toch laten we hem niet los. We willen dat hij zijn diploma haalt. Daarom houden wij contact met hem. Hij blijft hier als stagiair komen omdat we vinden dat we als stagebieder de taak hebben leerlingen te helpen zich voor te bereiden op de maatschappij,” zo legt hij uit. “Dat is nog belangrijker dan overdracht van vaktechnische kennis.”

Luijterink en zijn vrouw vinden dat leerlingen zich thuis moeten voelen. Pas als ze zich vertrouwd voelen, kunnen ze zich ontplooiën en hun talenten ontwikkelen. Na de eerste ochtendklusjes gaan ze daarom rond negen uur altijd samen ontbijten met de medewerker en stagiairs. Niet alleen het werk van de dag wordt dan besproken, maar ook hoe het met de leerlingen gaat.

Het is pas sinds een jaar of vijf dat ze stagiairs hebben. “Het leek me aanvankelijk niks”, erkent Luijterink. Een collega-kalverhouder vroeg hem of zijn zoon bij hem stage kon lopen. “Ik kon moeilijk nee zeggen. Ik heb daar zelf vroeger stage gelopen en veel geleerd.” Deze eerste stagiair beviel goed. “Je leert hen niet alleen wat, zelf leer je ook.”

Groeien

Van alle stagiairs kun je leren, denkt Luijterink. Van een van de mbo-stagiairs leerde hij Whatsapp te gebruiken om registratienummers van kalveren door te geven voor de administratie. “Veel handiger dan een papertje mee te nemen en te moeten onthouden om welk hok het gaat.” “Het is mooi te zien hoe de jongens groeien.” Luijterink vertelt dat hij een keer met een vervelend administratief klusje bezig was. Er moesten nummers uitgezocht worden voor de kalveren. Hij had het druk en weinig tijd. Maar Ramon, die een bbl-opleiding niveau 2 volgde, bleek er erg handig in te zijn. Binnen een uur had hij het samen met Marloes op orde. Luijterink schakelde Ramon vaker in voor administratieve klusjes. Na afronding van zijn bbl-opleiding Veehouderij besloot Ramon verder te gaan in de administratie. “Hij is nu bezig met niveau 4,” zegt Luijterink vol trots, “en volgend jaar gaat hij naar het hbo. Je ziet ze groeien als ze merken dat ze gewaardeerd worden.”

Roeping

Het sociale aspect van de stage is heel belangrijk, vindt Luijterink. Onlangs volgde hij de cursus ‘Van praktijkopleiden naar coachen’ van Aequor. “Leuke cursus, maar het verbaasde me dat de focus zo sterk op kennisoverdracht ligt. De meeste bedrijven zijn veel sterker gericht op het sociale aspect, veel meer dan vaak wordt gedacht. En ik verwacht dat de school hierin ook

Stagebegeleiding is meer dan begeleiding op vakinhoud, vinden Marloes en Hans Luijterink: “We moeten leerlingen helpen zich voor te bereiden op de maatschappij”

een rol vervult.” Hij vindt het daarom essentieel dat stagebegeleiders van scholen de leerlingen goed kennen en intensief samenwerken met de bedrijven. “We hebben wel eens te maken gehad met een mentor die de leerling niet kende. Ik snap dat niet. Je moet zorgen dat je van elke leerling zijn beperkingen en sterke kanten kent.” Hij denkt aan die vmbo-leerling die als een onzeker vogeltje binnen kwam en je amper in de ogen keek, maar nu na een paar maanden vol trots zelf leerlingen rondleidt op het bedrijf. “We denken vaak aan hoe we zelf waren toen we zo oud waren. We zijn zelf gediplomeerd puber. Juist voor deze pubers, die ouders, school en leerkracht maar stom vinden, kunnen we een rol vervullen. Iedere leerling is verschillend, iedere mens heeft een andere opvoeding gehad, andere sociale prikkels in zijn of haar omgeving, verschillend denkniveau, maar iedereen heeft talenten.” ■

Kijk voor links bij dit artikel op www.groenonderwijs.nl > vakblad editie 1-2014

VLEESKALVERBEDRIJF LUIJTERINK

Het bedrijf in Overdinkel was aanvankelijk een gemengd Twents landbouwbedrijf met melkkoeien, legkippen en wat varkens. Luijterinks grootvader heeft het bedrijf opgebouwd. Eind jaren negentig nam hij het bedrijf over van zijn vader, legde zich toe op vleeskalveren en breidde uit tot een bedrijf voor 3200 vleeskalveren. Het is een gezinsbedrijf waarin ook zijn vrouw volop meewerkt. Verder hebben ze een medewerker in dienst, en meestal een of twee bbl-leerlingen met een leerwerkovereenkomst. Daarnaast zijn er stagiairs van alle niveaus: vmbo, mbo, hbo en zelfs universiteit.